

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren har ikke ønsket ordet, og derfor bliver der nu nogle få minutters pause, indtil alle er kommet til stede i salen og kan stemme om ændringsforslagene. Jeg kan med det samme sige, at når man begærer, at der skal stemmes om et konkret ændringsforslag, bliver der selvfølgelig stemt om dette ændringsforslag, og når vi har foretaget afstemningen, vil der i overensstemmelse med reglerne være mulighed for at diskutere forslaget i sin helhed.

Men jo før medlemmerne er på deres pladser, desto bedre. Vi prøver at afvikle de mange afstemninger i dag med størst mulig hensyntagen til medlemmerne, men for at få afviklingen igennem er det også vigtigt, at medlemmerne holder sig i nærheden af Folketingssalen, så vi kan afvikle de nødvendige afstemninger.

Kl. 11.45

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 47 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges med 63 stemmer for mod 39; 9 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling**Rune Lund (EL):**

Det er ikke bare ændringsforslag nr. 3, som lige er stemt igennem, der er et udtryk for sjusk i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag, L 34.

Ved førstebehandlingen havde Enhedslisten egentlig en neutral positiv tilgang til det her, men det blev helt tydeligt med alle de høringsvar, som vi har fået ind siden, at der er en hel række forhold, som gør, at det her lovforslag i

det hele taget må betegnes som noget, som er en rigtig lappeløsningslov, altså sådan en lov, der slet ikke tager fat på at løse problemet.

Det er blevet klart for os, at en større reform af hele området faktisk er påkrævet, og at det ikke nytter bare at lave en masse småændringer.

Det, vi risikerer ved at vedtage sådan en rigtig småændringslov, sådan en lappeløsningslov, er, at det her område vil blive reguleret i klatter og klatter hele tiden og fortløbende, og det mener vi overhovedet ikke er tilfredsstillende. Forslaget er faktisk utrolig uambitiøst, og det er gået op for os, at man har forspildt muligheden for at komme med en samlet reform på området, en reform, der i høj grad er brug for.

Vi er samtidig under udvalgsarbejdet blevet meget i tvivl om, hvorvidt det her lovforslag overhovedet ender med at indeholde forbedringer. Det skyldes f.eks., at L 34 viderefører de nuværende regler om, at der generelt skal være tilslutningspligt til en opkaldecentral, og at kommunerne kun skal have mulighed for dispensation på særlige vilkår. Problemet opstår, hvis der bare sker en videreførelse af de nuværende regler, som hører til i de gamle kommuner, i de nye kommuner. Så vil man få nogle meget større enheder, hvor man vil kunne risikere, at mange taxaer ikke vil have det lokalkendskab, som man kender til med de nuværende regler og i de gamle kommuner. Det er et eksempel ud af flere, og vi er meget usikre på, om det her overhovedet udgør en forbedring.

Så er der heller ikke kommet nogen løsning på det problem, som Enhedslisten fremførte under førstebehandlingen i forhold til det kommunale tilsyn. Nok så frejdigt anføres det, at lovforslaget vil give administrative lettelser for kommunerne, og det lyder besnærende, og det kan være fint nok, men det er bare ikke noget, som er særlig godt, når vi jo ved, at der er problemer med det manglende kommunale tilsyn, hvilket Enhedslisten også fremførte som et problem under førstebehandlingen.

Kl. 11.50

Vi synes faktisk, at man skulle have lavet en mere gennemgående reform af området, og nogle af de ting, man kunne have inddraget i den forbindelse, er f.eks. ideer om noget, som kaldes en dolmus, hvilket er et tyrkisk ord for en minibus, som kører, når den er fyldt. Den kan holde ved stationer, ved busterminaler, på torve, ved institutioner, og den kører ad faste ruter, og hvis der skal gøres afstikkere, så aftales det med chaufføren. Det er en form for taxakørsel, som er